

UTRECHTSCH E C O U R A N T.

MAANDAG

DEN 12 MEL

I T A L I E.

ROME den 24 April.

De 21 dezer is, als de dag van de bouwning van Rome, (*Natale di Roma* 2583) door vele genootschappen gevierd geworden. De akademie der archéologie (kennis der oudheden) gaf, onder anderen, een feest aan 80 personen uit onderscheidene standen.

— Men verwacht alhier eene verandering in het ministerie van financiën.

— De tijdingen uit Lissabon zijn voor ons hof hoogst onaangenaam. De papieren van den pauselijken nuntius *Curli* zijn, op bevel van den *Pedro*, in beslag genomen, en heeft hij last ontvangen, om met een Napelsch vaartuig te vertrekken. Monsignore *Curli* was vroeger in gelijke eigenschap te München aangeesteld, en werd van daar naar Lissabon verplaatst. Dit gedrag van den *Pedro* zal aanleiding tot verdere botsingen geven; men zegt, dat de Paus, als represaille, (wederwraak) den zaakgelastigde van donna *Maria van Portugal* van hier zal wegenden.

— De oproerige bewegingen te Lyon hebben alhier veel indruk gemaakt, te meer, om dat de maarschalk *Bourmont* ten gelijken tijde met den franschen gezant *Latour Maubourg* eene estafette ontving, welke hem eene uitnoodiging, om naar Frankrijk te komen, bragt. De fransche gezant begaf zich dadellijk naar den Paus en van daar naar den kardinaal staats-secretaris, met welken hij eene lange conferentie had. Ook bij het korps diplomatiek heerschte groote drukte. De maarschalk *Bourmont* is echter niet vertrokken.

— De groote manoeuvres, die te Capua door de Napelsche troepen worden gehouden, trekken vele nieuwsgierigen derwaarts. De Koning van Napels woont dezelve bij. Bij de voorstelling van de belegering van Capua, kommandeerde de generaal *Begani* de troepen in de stad, en de belegeringstroepen werden aangevoerd door den prins *Saviano*. De Koning deed onder dezen prins de dienst van kolonel.

— De Koning van Napels heeft aan de Engelsche gemeente toegestaan te Napels eene gereformeerde kerk te doen bouwen.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN den 30 April.

De groot-hofmeester, graaf van *Forstberg*, is de hertogin van *Berry* tot Baden te gemoet gekomen. Aan het paleis gekomen, is zij met de meeste onderscheiding ontvangen; H. K. H. heeft bij den Keizer het middagmaal gehouden, waarbij de geheele keizerlijke familie genoodigd was. Des middags werd er ten hare eere een togt in het Prater gedaan, alwaar eene menigte menschen waren. Des avonds heeft de hertogin den schouwburg bezocht. Zij is zeer verzwakt en ziet er bleek uit. In gezelschap is zij echter vrolijk en legt veel knude aan den dag.

— Er zijn troepen naar Italie gemarcheerd, die de grenzen van Piëmont zullen bezetten.

— De berichten uit Griekenland van het begin van Maart doen zien, dat de beste maatregelen worden genomen, om dat rijk te organiseren. De regering heeft eene afdeeling infanterie naar Maina gezonden, om de oude sloten te vernielen, waarin de Mainoten gewoon waren, zich tegen de Turken te verdedigen; doch welke thans niet meer dienstig zijn. De Mainoten waren, gelijk bekend is, nimmer aan de Turken onderworpen, doch voerden uit hunne bergen en torens eenen bestendigen oorlog. Onderling leefden zij dikwijls ook in vijandschap, die soms in hardnekkige en bloedige familie-oorlogen eindigde. Ieder der oorlogvoerende families had een of meer sloten of torens, even als in Duitschland in de middel-eeuwen het geval was. Thans kunnen deze toornesten niet meer gedoogd worden, waarom Koning *Otto* dezelve laat vernielen. — De heer *Gordon*, overste van den generaal staf, is met kapitein *Suzzo* en zes andere officieren naar de noordelijke grenzen van Griekenland vertrokken, om aldaar blokhuizen te doen bouwen, ten einde te beletten, dat de Grieken geene invallen meer op het turksch grondgebied ondernemen; ook zijn gendarmen naar die streken gezonden, om de orde te helpen handhaven. — Door eene gelukkige ontdekking zal de industrie van Griekenland in levendigheid toenemen. Men heeft namelijk verscheidene steenkolen-mijnen ontdekt, als ééne te Kumi, op het eiland Euboea, waarwaarts de hoofdman *Fortenbach* met eene afdeeling berglieden gezonden is, om de werkzaamheden te regelen. De geheele berg aldaar bestaat uit kolen, zoo dat de bearbeiding der mijnen met geene groote kosten zal vergezeld gaan. Twee andere mijnen liggen, de ééne bij Ermiun en de andere bij Gastuni. Bedenkt men, dat de brandmaterialen een zoo noodwendig vereischte voor alle fabrieken is, zoo kon men geene gelukkiger ontdekking gedaan hebben.

WEENEN den 2 Mei.

Het blijkt nog niet, dat het ministeriel Congres alhier zoo spoedig zal afgeloopen zijn. (Zie München.)

— Onze fondsen zijn steeds wettig. Glacieren waren dezelve: de 5 pCts. metall. 99; de 4 pCts 88½ en de bankactien 1260; en heden, de 5 pCt. 99½; de 4 pCt. 88½, en de bankactien 1262½.

— Uit Konstantinopel heeft men bericht tot den 9 April. De toebereidselen, om Samos te onderwerpen, waren geëindigd, en het eskader gereed om uit te loopen. Men schijnt aan die eilanden eenigen tijd te gunnen, om zich te onderwerpen en aan de schuldigen, om zich te verwijderen. Vele hunner verhuizen naar Griekenland.

— Uit Aleppo schrijft men van den 4 Maart, dat *Ibrahim Pacha* St. Jean d'Acis heeft verlaten, om naar Egypte terug te keeren. De ziekte van zijnen vader schijnt hem daartoe bewogen te hebben.

— In den Egyptischen *Moniteur* leest men, dat de europesche geneesheeren, apothekers en instructeurs, die deel zouden nemen aan de expeditie van *Achmed Pacha*, alle zijn verdronken. Het vaartuig, waarop zij zich bevonden, is bij een storm tegen eene rots, in de Roode zee, verbrijfeld.

MUNCHEN den 3 Mei.

Uit Weenen vernemen wij uit goede bronnen, dat het Congres der Duitse ministers blijft voortduren en niet voor het einde van Junij zal geëindigd zijn. De vermeerdering van de militaire magt des Duitsechen Verbonds schijnt ook een der onderwerpen van behandeling te zijn. Ter diezake zijn door de groote Mogendheden commissarissen naar Weenen gezonden.

— Morgen vertrekken wederom 115 grieksche vrijwilligers met wagens door Tyrol naar Trieste, om zich van daar naar Griekenland in te schepen.

— Eenige onzer afgevaardigden hebben in de Kamer een voorstel gedaan, om den toestand der Israëlieten in Beljeren te verbeteren.

— De onderzoekingen tegen de zich alhier in hechtenis bevindende studenten worden voortgezet. Sommigen worden ontslagen, die minder schuldig zijn, doch daarentegen worden van tijd tot tijd anderen gevat, die zich zeker waanden. Tegen de studenten *Hofbauer* uit Nördhausen, *Schauberg* uit Durkheim, *Hausmann* uit Dettelbach en den architect *Scherr*, uit Blagen, is een bijzonder regtszitting begonnen; zij worden van oproer en hoog verraad beschuldigd.

BERLIJN den 6 Mei.

Den 2. dezer is te Naumburg overleden professor *Wernsdorf*, in den ouderdom van 58 jaren.

— Uit Petersburg heeft men berichten van den 26 April, waarin verslag wordt gegeven van den voortgang der beschaving in Rusland en den toenemenden bloei der hoogeschoolen aldaar. Veel wordt er gedaan om het schoolwezen te verbeteren en het onderwijs meer en meer algemeen te maken. In het begin van dit jaar telde de universiteit te Petersburg 54 hoogleeraars en andere ambtenaren, (*lehrer- und beamteten-personal*) en 206 studenten. Door de komst der hoogleeraars *Fischer*, *Schulain* en *Bruloff* heeft de universiteit veel gewonnen. Het district Petersburg telt thans 8 gymnastien en 207 andere scholen. Op dezelve zijn 417 leeraars en 8781 leerlingen. — De Moskausche universiteit bestaat uit 113 leeraars en beamteten en 541 studenten. — De universiteit te Rjazk telt 34 leeraars en 464 studenten; te Kasan 209 leeraars en beamteten en een gelijk aantal studenten; te Dorpat 67 professoren en 539 studenten. De universiteit te Kiew is eerst in November jl. gevestigd, en zal ook veel nut stichten.

FRANKFORT den 7 Mei.

De rust is sedert den 2 dezer niet meer gestoord geworden. Het blijkt, dat de beraamde ontvlugting van de 5 studenten alleen de oorzaak van zoo vele ongelukken is; wij noemen ongelukken, het dooden van vier burgers, die zich ongelukkig bij de menigte, of in de nabijheid van het pelotons vuur der soldaten bevonden. Men zegt, dat een burger gedood is, die juist voor zijne deur stond, en een jongeling, de steun van zijne moeder, die uit nieuwsgierigheid zich naar de menigte had begeven. De studenten hebben zich door den val of sprong aanmerkelijk bezeerd; de student *Elmer* heeft zijn been gebroken. — Ons dagblad beklaagt zich, dat onze stad, die in welvaart en rijkdom toeneemt, gedurig de schouwplaats van treurige tooneelen is, alleen veroorzaakt door eenige vreemde onruststokers; welke tooneelen buitenlands ongunstig licht verspreiden over den vreedzamen toestand dezer stad, en maant de Ingezeten aan, om zich bij dergelijke bewegingen in huis te houden, zich niet door nieuwsgierigheid te laten verleiden, zich niet bij de rustverstoorders te voegen, om deze daar door in den waan te brengen, dat zij sterk genoeg zijn, om de militaire magt te trotseren.

— Te Darmstadt hebben op den avond van den 4 Mei ongerégeldheden plaats gehad, die vandaar aldus mede gedeeld worden:

„In de voorstad *Pancrize* hebben eenige lieden op den avond van den 4 dezer de rust eenigzins verstoord, doch zij zijn spoedig door de militairen verdreven geworden. Tegen de gewoonte aan, hadden vele inwoners zich buiten de stad begeven, om een luchtbal te zien opstijgen. Na dat zulks was afgeloopen, ontstond er twist tuschen de burgers en de soldaten over eene kleinigheid, doch men geraakte spoedig handgemeen, ten gevolge waarvan de twistzoekers verdreven werden. Op eenen anderen tijd zoude men dergelijke ongerégeldheden niet vermelden; doch daar men thans gewoon is, aan de geringste voorvallen eene staatkundige strekking toe te schrijven en dezelve te vergrooten, willen wij deze gebeurtenis naar waarheid mededeelen.”

— Uit Zurich schrijft men, dat de regering van Bern bevolen heeft, dat alle vreemdelingen, die deel aan den inval in Savoye genomen hebben, voor den 15 Mei Zwitserland moeten ontruimd hebben, zullende anders met geweld verdreven worden. Het Sardinsche hof heeft ten sterkste op dezen maatregel aangedrongen, en verklaard, als Zwitserland voor het einde van Mei de vreemde onruststokers niet mogt verwijderd hebben, Sardinië alle gemeenschap met de kantons zal saken.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 7 Mei.

Onze dagbladen zijn steeds in pennestrijd over de laatste gebeurtenissen. De ministeriele dagbladen schrijven de woelingen aan de republikeinen en carlisten toe, en de andere bladen aan den revolutionairen geest der Franschen. Het *Journal des Débats* beweert, dat de drukpers de oorzaak van alles is. „Zulks is waar zegt *la Gazette* — ten opzichte van het *Journal des Débats* en van het *Journal de Paris*, die durven zeggen, dat oproeren regtvaardig en barricaden roemrijk zijn. Deze beide dagbladen zijn voornamelijk schuldig aan het bloed in Junij en April gestort; want zij voeden den revolutie-geest.”

— Aan het arresteren, verhooren en huisonderzoekingen is nog geen einde; te Parijs en te Lyon is dit nog aan de orde van den dag. Men schijnt voor deze beide steden het meest beducht, en het is om die reden, dat men in derzelver omstreken twee groote kampen zal oprigten, elk van 80,000 man, als één bij Lyon, en het andere te St. Omer of bij Parijs.

— Uit Lyon meldt men, dat in het zesdaagſche ſladgevecht 91 ſoldaten gedood en 258 gekwetſt zijn geworden. Het getal der gefneuveld en gewonde burgers of opſtandelingen is nog niet opgegeven.

— Den 1 dezer heeft een Amerikaanſch oorlogsvaartuig te Toulon, bij vergiſing, een ſaluut met ſcherpgeladen ſlukken gedaan. De kogels vlogen op het franſche linieſchip *de Suffren*, veroorzaakten aanmerkelijke ſchade, en troffen zeven manſchappen doodelijk.

— Doordien wij dezen winter in onze ſtreken geen ijs hebben gehad, heeft men hetzelfde uit het Noorden doen komen. Te Honſleur is een transport aangekomen. Deze omſtandigheid, nog nieuw in de ſaarboeken der gſtronomie, zal de Pariſſenaren in ſtaat ſtellen, om bij *Tortini* ijs uit Noorwegen te kunnen gaan eten.

— De maand van Mei is daar en de zwaluwen zijn nog niet verſchenen. Waarom blijven deze nuttige vogels weg, daar hunne dienſten dit jaar meer dan immer noodig zijn. Wij hebben dezen winter geen vorst gehad en daarom zullen wij meer infecten hebben, zoo de zwaluwen er ons niet van verlosſen. Eene enkele zwaluw, die jongen heeft, komt meer dan honderd malen op een dag in zijn neſt, en heeft telkens 30 à 40 en ſoms meer infecten in zijn krop voor zijne jongen.

E N G E L A N D.

LONDEN den 6 Mei.

Een voorſtel van het Parlementſlid *Harvey*, om de penſioens-lijſte te doen herzien, is gisteren met eene meerderheid van 242 ſtemmen, namelijk, met 390 tegen 148, verworpen.

— Den 2 dezer heeft te Birmingham, ten huize van den vuurwerker *Astley*, een groot ongeluk plaats gehad, alzo eene zeer groote hoeveelheid buſkruit vuur vatte, en er eene uitbarſting plaats had, waardoor drie huizen zijn vernield geworden. De heer *Astley* was afwezend en naar Worcester gereisd, om aldaar een vuurwerk gereed te maken en te beſtieren. De meeste werklieden waren naar derzelver woningen, maar twee zich nog aan den winkel bevindende, met namen *Bevet* en *Cricket*, zijn beiden, en vooral de eerſte, verſchrikkelijk gewond. Mevrouw *Astley*, nog kortelings uit het kraambed herrezen, zat met vijf andere perſonen aan tafel, en in de keuken van het huis waren eenige dienſboden, toen mevrouw *Astley* een geſis vermeende te vernemen, even als van vuurwerk, hetwelk begint te werken; hare waarſchuwing verſpreidde eenen algemeenen ſchrik, en een ieder vloog naar de onderſcheiden uitgangen van het huis. De heer *Sheriff*, die mede aan tafel zat, ſnelde met mevrouw *Astley* naar de voordeur, toen de volle uitbarſting zich deed hooren, een balk met een vreesſelijk gekraak inſtortte en de deur deed roſſen. In dezen gevaarvollen toestand bevonden zij zich eenige oogenblikken opgeſloten, tot het den heer *Sheriff* gelukte de deur met geweld open te breken, en zij het aldus ontkwamen. De alzo met geweld opengelaſſen deur was op de ſtraat nedergeſtort op een kind, hetwelk aldaar liep ſpelen. De heer *Sheriff*, dit bemerkende, keerde dadelijk terug tot redding van hetſelfe en volbragt zulks nog gelukkig even voor dat het ganſche huis inſtortte, en niet anders meer was dan een hoop brandend en rookend puin. In een oogenblik ſtroomden honderde menſchen naar de plaats van het ongeluk, en niet zonder verbazing vernam men, dat zekere vrouw, die boven in het huis aan het werk was, met twee bij haar ſpelende kinderen, met dezelve onbezeerd gered was; hoe dit gebeurd is, weet zij zelve tot dus verre niet te verklaren. Een negentien-jarig meisje is uit een raam op de ſtraat geſlagen, doch niet dan ligtelijk bezeerd. Behalve de beide reeds genoemde zwaar verwonde mannen en het zoo even gemelde ligtelijk bezeerde meisje, telt men nog een paar vrouwen als gewond; boven al verwonderlijk is de redding van een kind, hetwelk door tot aanbrenging van hulp in het huis gefnelde menſchen, van boven uit een raam is toegeworpen geworden aan anderen die beneden ſtonden, om het op te vangen, en op deze wijze met een weinig leiſel behouden geworden is.

— Kortelings heeft men proeven genomen, om te ontdekken of Lei, tot ander gebruik dan tot het dekken van huizen, zoude kunnen gebezigd worden. De uitſlag hiervan is geweest, dat dezelve alle andere materialen ver overtreft in gevallen alwaar groote kracht en duurzaamheid vereiſcht worden, zoo als in het bevoieren van pakhuizen, kelders, waſch-huizen, ſchuren, enz. In de zeer uitgeſtrekte pakhuizen der London-Docks is dezelve in eene zeer groote hoeveelheid gebruikt. De ſteenen, waarvan de oude vloeren gemaakt waren, verbrijzeld en vervallen zijnde, zijn vervangen geworden met lei twee duim dik; en een houten vloer, welke geheel vernieuwd moest worden, is met lei bedekt ter dikte van een duim. Deze proeven hebben volkomen aan derzelver oogmerk beantwoord. — De rollen, die gebruikt worden, om de zwaarſte gewigten te verplaatsen, worden door een minder getal arbeiders verwerkt. — De lei-platen gezaagd zijnde en met kalk digt aan elkander gehecht, als dezelve gelegd worden, vereenigen zich zoo volkomenlijk, dat ſiroop van ſuiker, olie, terpentijn, en andere vloeibare ſtoffen, dewelke op den grond geſtort worden, alle behouden kunnen worden; en daar lei niets inzuigt (*non abſorbent is*) kan dezelve zoo gemakkelijk ſchoon gemaakt worden, en droogt zoo ſpoedig op, dat een vloer, alwaar ſuiker in eenen vochtigen ſtaat gelegen heeft, in zeer weinige uren voor de berijding van de fijnſte waren kan gereed gemaakt worden. — Wagens en karren, beladen met goederen, wegende acht of tien duizend ponden, kunnen langs rolwegen van twee duims lei gaan zonder den minſten indruk te maken. — In geen enkel geval is het bevonden, dat eene vloer van gezaagde lei bezwiken is. — Wat de duurzaamheid betreft, moet de lei dus boven alle andere materialen, tot zulke gebruiken gebezigd, de voorkeur hebben. De gevolgen van deze ontdekking of uitvinding, zijn geweest, dat de ſteengroeven, alwaar de beste ſoorten van lei gevonden worden, in volle werkzaamheid zijn, en de engeliſche ſcheepvaart heeft daardoor eene nieuwe bron van welvaart verkregen.

— Men verneemt, dat vele aantekeningen van den door de negers gevonden en te Fernando-Po overleden reiziger *Lander* verloren zijn geraakt. (Fernando-Po is een engeliſch fort, aan de kust van Opper-Guinea.) De reiziger *Holman* deelt ons vele berigten uit die ſtreken mede, doch de heer *Lander* had meer de binnenlanden bezocht, en vele merkwaardigheden aangeteekend. De heer *Holman* verhaalt veel van de gebruiken der inwoners, onder anderen: „Wij boden de wilden bij hunne ſpielen zout aan; doch zij weigerden dit met afkeer, en wilden gaarne onzen kleinen voorraad zout weg werpen. Even zoo grooten afkeer lagen zij tegen den tabak aan den dag. Toen een van ons zijn ciſaar wilde aanſteken, ſtak de priester hem zijnen ſtaf toe, tot bewijs van verbod, en de anderen poogden het hem te beletten.” — De heer *Holman* deed op de rivieren Bonny en Calabar een togt in de binnenlanden, en ſchrijft: „Deze dag was de Zondag der Calabaren; doch de dood van den broeder des vorſten verſtoorde de viering. De begrafenis-plegtigheid is gruwelijk, en ik zal dezelve beſchrijven, om van het bijgeloof een denkbeeld te geven, hetwelk nog ſleeds onder een volk heerſcht, dat reeds ſedert eenen inbetrekking met de Europeanen ſtaat. Tot inleiding zij gezegd, dat men hier menſchen oſſers

in overvloed brengt, niet alleen ter eere van den vorst, maar ook bij den dood der rijken. De rijkdom, dien men naar het bezit van vele ſlaven berekent, is het eenigſte wat hoogen rang geeft. Bij de begrafenis van den broeder des vorſten moesten 6 perſonen geofferd worden, 3 mannen en 3 vrouwen. Vijf werden vergiftigd en mede begraven, doch de 6de, de jonge gunſteling des overledene, werd levendig in het graf gelegd, hetwelk men dadelijk met aarde toewierp. — De wetten des lands verdienen opmerkzaamheid. Het geheele oude Calabar wordt door de Egbo-wetten geregeerd. De Egbo-raad is eene geheime raadsvergadering, die in een daartoe beſtemd gebouw wordt gehouden. De vorst is voorzitter. De leden hebben onderſcheidene rangen, die gekocht moeten worden, waardoor enkele malen ook Engeliſchen er zitting in hebben verkregen. Zoo had kapitein *Burrell*, uit Liverpool, de waardigheid van eenen Yampai, welke hem zeer voordelig was, dewijl hij daar door aan zijn geld kwam, dat de inboorlingen hem ſchuldig waren. De regtsoefening is als volgt: Kan iemand zijn geld niet terug bekomen, of heeft er een twist plaats, zoo verzoekt de aanklager den vorst, de Egbo bijeen te roepen, en maakt hem met de toedragt der zaak bekend. De vorst roept de leden op door den trommellag. Zoodra den eerſten lag gehoord wordt, moet iedere vrouw, op ſtraf van onthoofd te worden, naar huis keeren, en mag niet eer verſchijnen, voor de trom het einde der zitting aankondigt. Is de klacht gegrond, zoo wordt een Egbo naar het huis van den aangeklaagde gezonden, en genoegdoening gevorderd. Van dezen oogenblik waagt geen bewoner des huis voor de deur te komen, alvorens de zaak afgeloopen is, dewijl anders het geheele huis vernield wordt. De executie of voltrekker des vonnis is van het hoofd tot de voeten in zwart netwerk gekleed, draagt eene muts met lange vederen, en een paar hoornen voor het hoofd, en heeft eene zweep in de rechterhand. Verſcheidene ſchellen hangen hem aan het liſſ. Eenige gewapende mannen volgen hem. Ik vroeg den vorst eens, wie die Egbo was, die met zijne ſchellen daarheen liep? — „Wat — antwoordde hij — denkt gij, dat die Egbo een menſch is? Het is een duivel uit het boſch; geen menſch kent hem.”

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 8 Mei.

De heer van *Gobbelschroij*, voormalig miniſter van binnenlandſche zaken, bevindt zich ſedert eenige dagen in deze reſidentie.

— Vele belgiſche familien verlaten België, om zich in Noord Nederland neder te zetten, waartoe zij verlof van ons gouvernement ontvangen.

MIDDELBURG den 9 Mei.

Eergisteren werd alhier, in de openbare gehoorſaal, de halfjaarlijkſche promotie aan ons gymnasium gevierd.

De onlangs aan hetſelve benoemde praeceptor, de heer *H. Poimant Kruseman*, hield bij die gelegenheid zijne inwijdings-redevoering: *de Epicharmo ejusque Comoedia*.

Daarop hielden vier naar de akedemiſche leſſen bevorderde jongelingen door hen ſelven geſelde redevoeringen: *M. J. van Visvliet, de ſententia Horatiana; nihil est ab omni parte beatum; G. Ripping, de Cyri adversus Maſſagetas expeditione; J. M. Loois, de praestantia Religionis Christianae in promovenda humani generis cultura; W. A. Wanrooy, in laudem Phocionis*; en declameerden drie naar de orde der kandidaten bevorderde leerlingen der 1ſte klaſſe: *J. G. Sprenger, de Ciceronis libello de amicitia; A. W. Snouck Hurgronje, de utilitate et amoenitate studii Historici; en W. J. de Bruyn, de Q. Horatio Flacco*.

UTRECHT den 10 Mei.

Na dat wij verſcheidene dagen warm en droog weder gehad hadden, begon de lucht gisteren avond te betrekken, en bemerkte men zware onweers wolken. Een heilzame regen verklikte de aarde, doch tegen den nacht zag men verſcheidene malen felle blikſemſtralen. Tuſſchen 3 en 4 ure ſloeg ongelukkiglijk de blikſem in de ſtallinge der Lanciers, alhier in bezetting, ſtaande op den Stads-wal, nabij de Tolſteegpoort. Oogenblikkelijk ſtond deze geheel van hout vervaardigde ſtalling, lang 500 voeten, waarin 90 lanciers-paarden ſtonden, in volle vlam, en was er bijna aan geen blusſchen te denken. De wachthebbende manſchappen waren daarom al dadelijk bedacht, om eerſt de paarden te redden, maar dit gelukte hun ſlechts gedeeltelijk, alzo deze dieren moeilijk uit een brandend gebouw te redden zijn, als loopende ſteeds naar het licht der vlammen. Het grootſte gedeelte, namelijk 60 paarden, werden gered, doch de overige 30 zijn ongelukkiglijk in de vlammen omgekomen. Onder deze zijn één paard van den ridmeester *Funter*, één van den luitenant *Gelderman*, drie van den luitenant *de Bruin*, en 25 rijkspaarden. De geruchten, dat ook, eenige manſchappen zouden omgekomen zijn, zijn gelukkiglijk niet bewaarheid; enkele lanciers zijn bij de redding der paarden ligtelijk gewond. — De ſchade is belangrijk daar, behalve de 30 fraaiſe paarden, de geheele ſtallinge, veel paardentuig, de fourrage voor vier dagen, eene hoeveelheid hooi en ſtroo en het ſtalgereedschap eene roof der vlammen zijn geworden. De hulp der brandpuiten is wel ſpoedig geweest, doch daar het geheele gebouw van hout was, hetwelk nog weinige dagen te voren was geteerd, en, als het ware, in vier hoeken in den brand ſtond, was de blusſching niet wel mogelijk.

— Uit Gend meldt men, dat het belgiſche miniſterie eene nieuwe daad van *wandalismus* of verwoesting heeft gepleegd, door de paardenſtoeterij te Walfetdange te vernietigen en de paarden te doen verkoopen. Deze keer is het geene rooverij, gelijk met de paarden van den Prins van Oranje, maar eene uſurpatie of overweldiging van het ſchrikbewind van *Leopold*. Alle takken van welvaart worden vernield, en de beste inrigtingen vernietigd.

— Brufſelſche berigten van den 9 Mei.

„De heer *Ducarla*, kwartiermeester der burgerwacht, die gevangen zat, is ontvlugt. Hij had verlof van den auditeur-militair, om met den portier eene wandeling te doen, en van deze gelegenheid maakte hij gebruik, om te ontkomen. De gelegenheid ſchijnt hem met opzet gegeven te zijn.

„Te Weſterloo, provincie Antwerpen, hebben in de herberg van *Berthelders* twiſten en gevechten plaats gehad tuſſchen de kanonniers en de ſoldaten van het 2de reg. jagers. Een gendarme, die de orde wilde herſtellen, is tegen den grond geworpen en zeer mishandeld.

„Terwijl de Franſchen hunnen *Mandrin* en *Cartouche*, en de Duitſchers hunnen *Schinderhannes* hebben, hebben wij Belgen, behalve *Pierre le Brabançon*, thans een beruchten roovers-opperhoofd, *Erdrinand Mayeur* genaamd. Hij is thans te Gent gearreſteerd en in de gevangenis gebragt juist toen zijne vrouw er uit ging. Het is een man van eene buitengewone ſterkte, en tot heden heeft men hem niet in de gevangenis kunnen houden. Overal is hij uitgebroken, onder anderen te Kortrijk, alwaar men hem in een hok onder het ſtadhuis had gezet. Zijne kracht is zoodanig, dat hij binnen weinig tijds zijne banden weet te verbreken, hetzij dezelve van ijzer of van touw waren.”

UTRECHT den 11 Mei.

De poolfche uitgewekenen hebben zich ook in België bedrogen gevonden. De meesten zijn naar Portugal gezonden, om vóór de zaak van don Pedro te strijden, en anderen zijn, bij het verbanings- en plunderings-systeem van Mr. Lebeau, verdreven, na dat zij eerst eenigen tijd in België honger en ellende hadden geleden. In Frankrijk zijn reeds verscheidene dier menschen terug gekomen, zich hoogstens over de Belgen beklagende. In het fransche dagblad *l'Echo du Nord*, te Rijsfel uitkomende, leest men deswege:

„Den 27 April zijn vier poolfche officieren, die uit België versjaagd zijn, te Rijsfel aangekomen, in den ellendigsten toestand, hebbende geen sniver om brood te koopen. Een hunner, oud-officier van de keizerlijke garde, door Napoleon op het slagveld gedecoreerd, had nauwelijks kleederen aan, om zijne naaktheid te bedekken. Het belgische gouvernement heeft hen van brigade tot brigade tot de fransche grenzen doen brengen. In den armoeedigsten toestand te Rijsfel aangekomen, voorzien van eene pas, door onzen ambassadeur te Brussel geteekend, ontvangen zij alhier (in Rijsfel) last, om terug te keeren van waar zij kwamen. Dat men nu over den toestand van deze ongelukkige bannelingen oordeele: van alle hulp, van alle middelen tot onderhoud verstoken, te gelijk uit België en uit Frankrijk verbannen, op de grenzen tusschen de Siren van beide landen geslingerd, als een bal tusschen twee kaatsers, niet wetende waar zij hun hoofd ter ruste zullen leggen. Laat men nu nog zeggen, dat Frankrijk en België gastvrije landen zijn!”

— Uit Luxemburg schrijft men van den 7 Mei:

„Men leest in eenen bijzonderen brief uit Berlijn, dat de belgische generaal Goblet alle mogelijke pogingen heeft aangewend, en alle intriges heeft gebruikt, om bij eenige groote huizen te Berlijn ingang te krijgen en zich als belgischen generaal te doen erkennen, (als belgischen gezant was geen denken aan; hij durfde zich aldus nauwelijks noemen), doch overal had hij zijn hoofd gestoten. Zoodra de plunderingen van April in Berlijn bekend waren, wilde niemand den gezant van Leopold meer zien.”

M E N G E L W E R K.

DE ORANGISTEN IN BELGIË.

Wanneer men beweert, dat het ongerijmd en dwaas is, om de opreghed en welwillendheid der zoogenoemde Orangistische partij in België te vertrouwen en men behoort te handelen, als of die partij in het geheel niet bestond, dan hebben wij er volstrekt niets tegen, en stemmen geheel met dat gevoelen overeen; maar wanneer men onmeedogend alle oranje-gezinden in België over éénen kam scheert; allen als verraders, eigenbelangzoekers, intriganten, enz. uitmaakt, dan kan geen rechtschapen gemoed zich hiermede vereenigen, en te meer, wanneer men de vuile bron naspooft, waaruit die verbittering opborrelt tegen de ware vrienden van het Huis van Oranje, die men waarlijk even zeer hier als in België haat en belasterd.

Wij achten de menschelijke natuur niet zoo diep bedorven en verbasterd, dat eene geheele bevolking van vier millioenen zielen, zonder onderscheid, door den nimmeligste der omwenteling medegesleept, even zeer voor bewezen misdaden ongevoelig zou zijn geworden, en even blind voor den nasleep van heillooze gevolgen, die der omverwerping van het vroegere Bewind zijn achtervolgd. Ware het zoo, wij zouden ons den naam van mensch schamen, de broederhand geene natuurgentoot durven roereiken, en met wantrouwend blik elk gadeslaan, die met vriendchap op de lippen ons naderen mogt. — Neen, hoe groot het aantal der ellendigen zijn moge, die met den zwartsten ondank het vaderlijk bestuur van den besten Monarch vergolden, hoe ook een dom bigottisch gemeen zich door geestdrijvers en fortuinzoekers moge hebben doen opruijen; vijftien jaren lang van een wijs en zacht bestuur, door hetwelk België, dikwijls bij voorkeur begunstigd, meer en meer in bloei en welvaart toenam en tot eene hoogte van volksgeluk opklom, gelijk het nimmer te voren had bereikt, — geen vijftien jaren zijn op die wijze kunnen verloop, zonder in veler herten onuitwisbare sporen te hebben nagelaten, zonder er de vruchtbare kiem in te hebben gelegd, waaruit duurzaam liefde en gehechtheid aan het achtenswaardig Hoofd van den Staat ontsproten, die in kracht moesten toenemen, naar mate deze door anderen meer werd miskend en verguisd; zoo moeten er velen, vooral in den burger-middelstand worden gevonden, waar men het midden vindt tusschen de trotsche aanmatigingen der Grooten, en de wiste wankelmoedigheid des gemeens. En dit is geene enkele onderstelling, hoezeer zij dan nog, door niemand onder de valsche hypothesen zou worden gerekend; maar wij zijn er van overtuigd, wij kennen vele waardige bewoners van België, die met hart en ziel den voormaligen Koning en zijn geslacht zijn toegedaan, en nooit de daarvan genotene weldaden vergeten zullen; ja wij schroomen niet het aanzienlijk gedeelte van den middelstand in de voornaamste steden van België daartoe te rekenen. Even waar zal het wel zijn, dat zich een aantal aan die partij aansluit dergenen, welke jammerlijk in hunne verwachtingen zijn bedrogen geworden, wien de bliddoek wat laat is van de oogen gevallen en die toen inzagen, dat de gloriose revolutie voor den ontnomen zegen hen bittere onheilen heeft berokkend, en de gedroomde meerdere voordeelen en verbeteringen luchtkasteelen en ijdele herfenschimmen waren; een aantal der zoodanigen, bij welke alleen belang en winzucht de drijfveeren zijn en de roersels eener zich nu vertoomende gezindheid voor Oranje, die even goed zich weer tot Leopold als tot elk ander zou keeren kunnen, naar mate de balans om meerdere voordeelen te bejagen naar dezen of genen kant mogt overslaan; en hoewel, hetzij dan meer openlijk of meer bedekt, wel eene algemeene drijfveer van handelen zijn zal, is het ook juist daarom, dat wij even ongenegen zonden zijn, om der Orangisten-partij in België juist heel veel vertrouwen te schenken, of ons veel met hen in te laten. Wij blijven liever den Oud-Noord-Nederlandschen Staat op onszelfen uitmaken, dan mogen wij de hoop voeden, ons volkskarakter weer meer en meer de vorige kleut te zien aanneemen, en eene onverdeelde liefde voor Oranje op ons kroost over te planten.

Wij duiden het daarom niet ten kwade, dat vele Belgen thans uit belang tot Oranjegezindheid gekomen zijn: want wij kunnen hierin geen onedel beginsel zien, maar alleen een onvermijdelijk gevolg van de ondervinding der laatste jaren. Wanneer de handelaar alle zijne relatien buiten 's lands van lieverlede ziet afbreken, geen debouché voor zijne artikelen vindt, en de belgische koopvaarders hunne vlaggen met de Nederlandfche verwisfelen en de schatten van Oost en West, in stede van naar de Schelde, naar Maas en Y voeren; — wanneer de nijvere fabrikant, bij gemis van orders en uitwegen voor zijn fabrikaat, den arbeid al trager moer doen gaan, zijn werkvolk afdanken, of, om niet geheel uitgeplunderd te worden, met zwaar verlies aan den gang

houden; — wanneer de in den middelstand levende burger door de stremming van zoo vele bronnen van bestaan, meer en meer achter uit gaat en met kommer de toekomst te ontmoet ziet; — wanneer de werkmán met moeite en voor een karig loon, dat ongenoegzaam is voor zijn onderhoud en de behoeften van zijn gezin, eenigen arbeid bekomen kan; — wie zal het allen ten kwade toerekenen, wanneer zij terug zien naar den gouden tijd, dien zij roekeloos verlieten, toen een uitgebreide wereldhandel de havens met koopfchepen vulde, en met ieder jaar het algemeen vertier toenam; toen fabriekwezen en nijverheid overal uitwegen vond, en met Koninklijke milddadigheid begunstigd werd; toen de levendigheid in alle takken van maatschappelijke bedrijvigheid den gunstigsten invloed op den middelstand uitoefende, en door winstgevend en nimmer rustende werkzaamheid boven bekrompenheid en knellende zorgen verhief; toen de werkmán eene aan zijnen stand weleer ongewone weelde leerde kennen, en den dag vrolijk zag eindigen, waarop hij meer dan het noodige voor een talrijk gezin verdienen mogt. Wie zal het wraken, dat bij hun het belang zijne stem verheft en hun hart weer ontsluit voor den edelen Monarch, dien zij schandelijk konden afvallen, nadat hij hun zulk eenen geluktoestand had doen genieten.

De reden is echter geenszins ver te zoeken, waarom er zijn, die hier den geest des onderscheids geheel en al missen, en met wrevel en spijt alle Orangisten in België voor eerloozen, meenedigen, belangzoekers, enz. uitmaken, of moet het hen niet verbitteren, wanneer alle pogingen om eene vijandige gezindheid bij 's Konings trouwe onderdanen tegen hem aan te stoken, hun niet alleen mislukken, maar zij daarbij nog het verdriet hebben van te zien, dat diegenen, welke reeds vroeger zich onder de vanden des oproers schaalden, of althans naar den drang der omstandigheden zich schikten en door den stroom der omwenteling lieten medeslepen, tot inkeer komen en de partij weer omhelzen, die zij voormaals, uit brooddronkenschap weligt, en omdat zij de weelde niet verdragen konden, verlieten. Ja, dat is om hetsch te worden; en daarom zijn zij, die nu in België met gezond oordeel den gang der zaken gadeslaan en zich dienvolgens rigten, zij, die nu te laat door ondervinding wijs geworden onzen waardigen Vorst de hulde brengen, die hem toekomt, en ten spijt van wie het hinderen moge, ten spijt van Ministeriele fortuinzoekers en een woest bandeloos gepeupel, er voor uitkomen, dat Oranje hun dierbaar is, een gruwel in hunne oogen. Doch mogen zij vrijelijk zich daar over ergeren, en uit die beginselen, die in al hun geschrift doorstralen, den Orangist in België vloeken; het is eene magtelooze woede, die zich in wrok en spijt uiten moet, en waarom de weldenkende Hollander, die zich niet zoo ras het doemvonnis over anderen aanmatig, met medelijden licht: al is het, dat hij in het minst aan geene restauratie denkt, en volstrekt geene Belgische Orangisten tot Bondgenooten en Vrienden hebben wil.

S. I.

BURGERLIJKE STAND.

Bij DEN BURGERLIJKE STAND te Utrecht zijn van den 4 tot den 11 Mei 1834 ingeschreven:

Gehuwden 14 Paar, Geborenen 32, Overledenen 23.

PRIJZEN DER NAVOLGENDE ARTIKELEN TER UTRECHTSCHER MARKT,

OP DEN 10 MEI 1834.

Witte Tarwe van f 5,80 tot f 7,25; Rooie Tarwe van f 5,50 tot f 6,60; Ragge van f 4,30 tot f 4,70; Garst van f 2,50 tot f 2,80; Boekweit van f 4,40 tot f 4,75; Haver van f 2,00 tot f 2,50 de mude; Boter van f 0,55 tot f 0,70 het pond; Kaas van f 32,00 tot f 37,00 de 100 ponden; Aardappelen van f 1,10 tot f 1,40 de mude; Rundvleesch van f 0,42 tot f 0,53; Kalfsvleesch van f 0,52 tot f 0,62; Schape- of Lamsvleesch f 0,37; Varkensvleesch f 0,34 het pond.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 10 Mei 1834.

pCt.	NEDERLANDEN.	Geb.	pCt.	PRUISSEN.	Geb.
5	Werk. Schuld 51½ 251½	51½ 5		Loten Rthlr. 98½	
5	Dto. dito 97½ 297½	97½		SPANJE.	
	Rest. Uitg. do. 1½		5	Cert. te Amst. 72½ 272½	72½
	Kansbilletten 23½ 23½	23½ 3		ditto. dito 46½ 246½	46½
4½	Amort. Sfnd. 89½ 90	89½		Uitg. Schuld 16½	
3½	Dito. dito. 72½ 73½	73½ 5		Gdl. Lond. 28½ 229	28½
5	Oorlogslasten 100½			OOSTENRIJK.	
6	Negot. 1831 100½ 100½		5	Gbl. Goll. & Co.	
6	Schak.-Bijl. 100½ 100½		2½	Certificaten	
4½	Hand.-Maats. 100½		5	Metaaliek 97½	
	FRANKRIJK.		5	Idem	
3	Inf. op 't Grb.			NAPELS.	
	RUSLAND.		5	Cert. in Napels	
5	Ob. H. & Co 102½ 102½			DENEMARKE.	
5	do. 1828-1829 103½		3	Neg. in Lond.	
5	Cert. Inf. 1831 96½ 96½			ENGELAND.	
6	Inf. op 't Grb. 68½		3	Geconsolid.	
6	Certific. dito.			GRIEKENLAND.	
5	Do. te Hamb.		5	Obl. te Lond.	

(Na de Beurs.) Bij geringen handel hebben zich onze Binnenl. Fondsen op hunne koarfen van gisteren gesouteneerd.

Russische en Oostenrijksche insgelijks prijs houdend bij weinig omzet. Ook in Spaansche 5 pCts. Perpetuelen was de handel niet zeer beduidend; in 3 pCts. iets levendiger. Beiden hebben zich in prijs iets hooger dan gisteren gesteld. De houding der Cortes was staatw. doordien zich in dat fonds eenige verkoopers vertoonden, die den prijs circa ½ beneden dien van gisteren deden vallen. Zuid-Amerik. en Grieksche bijna onveranderd. Er is weinig daarin gedaan.

Koers van het Geld: Beleening 2½ a 3 pCt., Prolongatie 2½ a 3 pCt. Wissel-Disconto 2 pCt.

WISSELKOERS te ROTTERDAM den 7 Mei.

Hamburg 2 maanden, f 35½ kort f 35½ per 40 Mark.
Parijs - 56½ — 57 — 120 Fr.
Bordeaux — 56½ ”

SCHIEDAM den 9 Mei.

JENEVER het Nederlandsche Vat, zonder Fust, f 19,00.
Amst. Proef, het ” ” — 21,75.
Zonder de Belasting.

De PRIJS DER BOTER TE SNEEK, den 6 Mei 1834, f 23½.

ADVERTENTIE.

(992) * Het Rijk's Kabinet van Landbouwkundige Werktuigen en Gereedschappen, hergeen, volgens Koninklijk Besluit, van Amsterdam herwaarts is overgebracht in het zoogenoemde *Oude Paleis*, in de Wittenvrouwen-straat, zal van den 1den dezer maand af, dagelijks kunnen bezigtigd worden, uitgenomen op Zon- en Feestdagen, van 10 ure 's middags tot 3 ure na den middag. De ingang is aan het Plein.

De Directeur van het Kabinet voornoemd

Utrecht 10 Mei 1834.

JAN KOPS.

(993) * Burgemeester en Wethouders der stad Wijk bij Duurstede zullen, onder nadere goedkeuring van den Stedelijken Raad, op Maandag den 16 Mei 1834, des voormiddags ten 11 ure, op het Stadhuis publiek verpachten, voor den tijd van zes jaren:

HET UITSLUITEND REGT TOT HET HOUDEN DER BANK VAN LEARNING, gevestigd te Wijk bij Duurstede.

De voorwaarden, waarop deze verpachting zal geschieden, zullen van heden af ter Secretarie der stad Wijk bij Duurstede ter visse liggen.

Wijk bij Duurstede den 1 Mei 1834.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
v. M A R I Ë N H O F F.

Ter Ordonnantie van dezelve,

C. C. H E R M E R N.

(994) * Getrouwd:

G. VAN HAEFTEN

en

S. M. VAN EELDE.

Utrecht den 9 Mei 1834.

(995) * Heden beviel, door Gods goedheid, zeer voorspoedig van eene welgeschapene *DOCHTER*, GESINA MARIA VAN VOORTHUIJSEN, hartelijk geliefde Echtgenoot van

Hillegom

C. M. P L E I J T E,

Predikant.

5 Mei 1834.

(996) * Mijne geliefde Echtgenoot T. J. C. VAN SIPPAMA, beviel heden morgen zeer voorspoedig van een *ZOON*.

J. A. C. R O V E R S.

Franket den 6 Mei 1834.

(997) * Heden verlost zeer voorspoedig van een *ZOON*, C. G. F. THIJSEN, geboren STRANHOFF.

T. T H I J S S E N.

Utrecht 18 Mei 1834.

(998) * Heden overleed in den jeugdzien leeftijd van ruim vijf jaren, ons geliefd Zoonje, PAULUS CORNELIS.

W. F. L. L A P I D O T H.

M. J. L A P I D O T H.

geb. 28 Mar.

Utrecht 6 Mei 1834.

Dienende deze tevens voor bloedverwanten en vrienden tot bijzondere kennisgeving.

(999) * Langs dezen thans gebruikelijken weg betnigen de kinderen, behuwd- en klein-kinderen van nu wijlen den Wel Eerw. Zeer Gel. Heer W. L. VOORDUIN, hunnen opregtsten dank voor de menigvuldige bewijzen van deelneming, in hun smartelijk verlies, zoo onduidelijk aan den dag gelegd, — doch niet minder voor de hartelijke belangstelling in de laatste ziekte van den dierbaren overledenen betoond en waaraan de zieke zelve hoogsgevoelig was. Zijne betrekkingen hopen immer met de levendigste dankerkenten hierna te gedenken.

Uit aller naam

J. C. VOORDUIN.

Utrecht 6 Mei 1834.

(1000) * Gevoelig over de zoo hartelijken, als uitgetrekte deelneming, in het overlijden van mijne schiedingswaardige Echtgenoot, bevestig ik, en mijne Dochter, bij deze aan allen den opregtsten dank.

J. DE JONCHÈRE.

Utrecht den 12 Mei 1834.

(1001) * Heden den 12 Mei 1834 en volgende dagen, zullen ten Huize van J. ALTHEER, te Utrecht, verkocht worden: Twee verzamelingen van BOEKEN, in onderscheidene talen en wetenschappen, waarvan de Catalogus in de voornaamste Steden te bekomen is, à 10 cts.

Ook heeft dezelve uitgegeven:

W. TEN KATÉ, Handleiding voor de Armen-Administratie, à 60 cents.

J. VAN DOESBURG, Eenvoudig Onderwijs in de Godsdienst, à 5 cents.

Kort begrip van die Godsdienst, à 5 cents.

Nog zijn door herdruk van het eerste stuk eenige exemplaren te bekomen van:

PH. W. VAN HEUSDE, Initia Philosophiae Platonicae, 4 partes, No. 1 f 720.

(1002) * Op Morgen Dingsdag den 13 Mei 1834, des voormiddags ten 11 ure precies, zal men binnen Utrecht voor de Huizinge van de Overledene, staande in de Jufferstraat, nabij de Wittevrouwenpoort, Wijk G. No. 568, publiek bij opbodding om kontant geld, verkoopen:

Een zindelijke INBOEDEL, bestaande in allerhande grove Meubelen, Pendule, Ledekant en Paviljoen met derzelver behang, Spiegels, Kachels, Bedden en toebehooren, Paardenharen en andere Matrasen, Tafel- en Bedlinnen, Vloerkleden en Karperten, Glas- en andere Gordijnen, Porcelein, Glas- en Aardewerk, Koper, Tin, Blik, IJzer en Mandenwerk, mitgaders Zilverwerk, krachtens permissie van Mijneheer den President van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht, van den 18 Maart 1834 (behoorlijk geregistreerd) ten overstaan van den Notaris GERARDUS HENDRIKUS STEVENS, residende binnen Utrecht.

NB. Gezegde Goederen zullen daags voor den verkoop van des morgens ten 10 tot des middags ten 12 ure en des namiddags van 2 tot 4 ure kunnen bezigtigd worden, mitgaders het Zilverwerk overeenkomstig de wet.

(1003) * Men verlangt, hoe eerder hoe liever, eene brave en bekwaame KINDERMEID voor een kind van 3 jaren, van de gereformeerde Godsdienst, liefst tuschen de dertig en veertig jaren oud. Men verzoekt van de daartoe genegene en geschikte personen opgave, in vruchtbare brieven, onder No. A, aan de Courant- en Boekdrukkerij van L. E. BOSCH, te Utrecht.

(1004) * UTRECHT, KROMME NIEUWE GRACHT, Lel. F. No. 383.

PENSIONNAT ANGLAIS

ET FRANÇAIS POUR DE JEUNES DEMOISELLES.

On cherchera à réunir dans cet Institut les avantages des meilleurs systèmes d'éducation adoptés en Hollande et en Angleterre.

Les Elèves jouiront d'un cours d'instruction soignée dans la langue Anglaise, la Française et la Hollandaise; les deux premières langues seront parlées habituellement en Famille et en Classe.

On leur donnera des Leçons régulières d'Histoire, de Géographie, d'Arithmétique et de belle écriture. — Tous les ouvrages de Main, tant d'utilité que d'agrément, seront enseignés avec le plus grand soin. On recevra des Demoiselles en pension, en demi-pension, et des Elèves externes, aux conditions annoncées dans le Prospectus qui se trouve au Local de l'Institut.

(1005) * Op Zaterdag den 17 Mei 1834, des namiddags ten 5 ure precies, zal men aan het Bureau der Publieke Verkoopingen, binnen Utrecht, achter St. Pieter, Wijk F. No. 363, aan de meestbieden verkoopen:

Eene HUIZINGE, ERVE en GROND, met annexe Stalling, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Noordzijde van de Potte-straat, Wijk C. No. 107, waarin sedert vele jaren eene Grutterij met goed succes is, en nog wordt geëxerceerd.

Breder bij Billetten en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van den Notaris STEVENS, binnen Utrecht, in den Trans.

(1006) * Op Zaterdag den 17 Mei 1834, des namiddags ten vijf ure, zal aan het Bureau der Publieke Verkoopingen, achter Sint Pieter, binnen Utrecht, publiek worden verkocht:

No. 1. De Opstal en het regt van gebruik van zeker stuk GROND, gelegen langs den Ooster-stroom, buiten de Waardpoort der stad Utrecht, groot vier honderd en tien ellen, ingerigt tot eene Leerlooijerij, bestaande de Opstal in een Gebouw, waarvan het voorste gedeelte van steen opgebouwd, tot woning, en het achterste gedeelte van hout, als werkplaats gebruikt wordende, benevens vier Looi- en twee Kalkkruipen; het laatste gebruikt geweest bij *Johannes Breij*. — Kunnende daadlijk worden aanvaard.

No. 2. Twee HUIZEN of WONINGEN, staande naast elkander, in de Molensteeg, bij de Wittevrouwenpoort, binnen Utrecht, Wijk H, Nos. 723 en 724.

Nadere onderrigt is te bekomen, ten Kantore van den Notaris VAN GROOTVELD, en van den Procureur VAN TOORENEN-BERGEN, beide binnen Utrecht.

(1007) * Op Dingsdag den 27 Mei 1834 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, zal men aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, te Utrecht, ten overstaan van een der binnen Utrecht residierende Notarissen, publiek verkoopen:

Velerhande MEUBELN, bestaande in Mahognijhouten en andere Kabinetten, Secretaires, Chiffonnières, Bureaux, Ledekanten, Tombeaux met derzelver behangfels, Tafels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, staande Horologes en Pendules, Forte-Piano's, Bedden, Dekens, Kussens, Matrasen, Tapyten, Gordijnen, Bed- en Tafellinnen, Mans- en Vrouwen Kleederen, Juweelen, Goud en Zilver, Porcelein, Glas- en Aardewerk, Koper, Tin, Blik, IJzerwerk, Mangels en Persen. Alles daags voor de verkooping te zien.

Wordende de Goederen ter verkoop van heden tot Woensdag den 22 Mei 1834 aan voornoemd Kantoor aangenomen.

(1008) * Men zal op Dingsdag den 2den Junij 1834, des morgens ten 10 ure, op het Stads Wijnhuis te Zwolle, door het ministerie van den Notaris Mr. W. H. ROIJER, te Zwolle residierende, inzetten, en 14 dagen daarna, zijnde den 17den Junij, op tijd en plaats voorschreven, publiek verkoopen:

Eene alleraangenaamste BUITENPLAATS, VELDWYK genaamd, gelegen in de Gemeente Zwolle, Kavel 1, aan den Straatweg van Zwolle naar Hengelo, ruim drie kwartier van de Stad Zwolle, bestaande in een lozeabel onlangs geheel nieuw gebouwd HEERENHUIS, ruime TUINEN, met beste Vruchtbomen beplant, wel aangelegde Wandellagen, opgaande BOOMEN en HOUTGEWASSEN; voorts een BOEREN ERF en twee KATERSTEDEN, te zamen volgens kadastrale meting groot ruim 79 bunders.

Voorts zullen op Maandag den 16den Junij 1834, des morgens 10 ure, in het Munstersche Posthuis te Zwolle, verkocht worden:

Ruim TWEE DUIZEND BUITENGEWOON ZWARE EN LANGE EIKEN- en BEUKEN BOOMEN, staande op voorschreven Buitenplaats, waaronder verscheiden zeer geschikt tot Molen-Asfen, Bruggepalen, Bergroeden, Balken en ander Scheeps-Timmerhout, nabij het Water en alzo gemakkelijk te vervoeren; alles nagelaten door wijlen Mevrouw ELISABETH PASCHEN.

Nadere informatien bij den Werkbaas op voornoemde Buitenplaats en bij den Notaris Mr. W. H. ROIJER te Zwolle.

Te bezien na den 15den Mei, Maandag, Woensdag en Zaterdag van iedere week.

(1009) * UIT DE HAND TE ROOP, eene HOFSTEDÉ, genaamd HET VELDHUEN, bestaande in eene Huizinge en verdere getimmerde, benevens 5 bunders, 96 roeden, 09 ellen Bouw- en Weiland, gelegen onder Catharijne en het Lijnpad, gemeente Utrecht; te bevragen bij J. B. LIGTERINK, wonende aan den Stadsdam en ten Kantore van den Notaris BOERS, te Utrecht.

(1010) * Er wordt verlangd binnen de stad Utrecht, twee of drie GEMEUBELEERDE KAMERS, tot verblijf voor korter of langer tijd, van drie personen, liefst of op geene al te drukken, maar toch op eenen aangename stand; ook zoude men zich gaarne daar bij in den kost besteden.

Iemand hierop reflecterende wordt verzocht schriftelijke opgave te doen onder La. W, ter Stads Courant-Drukkerij, te Utrecht.

(1011) * MANS Castoren, Filten en Zijden HOEDEN, zijn 20 pCt. beneden de gewone prijzen te bekomen bij J. LEENARTS, tuschen de Weesen Smeedbruggen, Litt. A, No. 36, regt tegen over het Huis van Paus Adriaan.

(1012) * Bij C. v. D. POST Jr., Boekhandelaar te Utrecht, is heden van de pers gekomen: *Iets tot verligting van het Sterven en tot bevestiging in het Geloof aan Gods Voorzienigheid, door eenen vier en zeventig jarigen Grijsaard*; met eene Voorrede van Dr. AMMON, uit het Hoogduitsch vertaald, door den Wel Eerw. Zeer Gel. Heer H. BEKKENBOSCH, Predikant aan de Meern, à f 1 - 10 cts.

Te UTRECHT, bij L. E. BOSCH & Co.